

pedraforca

agrupació excursionista

Butlletí número 476; octubre-novembre-desembre 2015

Foto portada: Mardin, Turquía Oriental (Pau Manzanal)

**AGRUPACIÓ
EXCURSIONISTA
PEDRAFORCA**

Sant Sever n. 2, 1er
08002 Barcelona
T. 93 302 62 53
www.aepedraforca.cat
aepedraforca@gmail.com

JUNTA DIRECTIVA

President: Pau Manzanal

Secretari: Sergi Font

Tresorer: Rafael Bosch

Pres. secció espeleologia:
Jordi Roca

Pres. secció esquí:
Sergi Font

Vocals:

Antoni Alcalà (muntanya)
Juli Arrufat (sortides dimecres)
Jordi Roca (local social)

Coordinador activitats:
Sergi Font

**COORDINACIÓ
I REDACCIÓ BUTLLETÍ**

Pau Manzanal
Conxita Sauret

ADMINISTRACIÓ I WEB
Anna Huguet

Publicació sense finalitat lucrativa
Dipòsit legal: B18425-1961
Núm tirada: 325 exemplars

Història del Pedra, cinquena part

Any 1927

L'any s'inicià amb el mateix equip directiu, presidit per en Ramon Garcia Trabal.

La secretaria del club roman oberta de les 10 a les 12 del vespre.

Es dugué a terme una vetllada teatral a fi de recaptar per ajudar al Pedra en la nova singladura.

S'aprovà un nou Estatut i un nou reglament de la copa Pedraforca, així també s'aprovaren les bases d'un concurs fotogràfic patrocinat pel fill d'A. Busquets i Duran.

L'ingrés de socis era molt important, es té constància de 27 nous socis en un mes. No obstant el juliol la Junta creu necessari un augment de quotes, fixant-la en 1,50 pts. Això representava un increment del 50%, que regirà a partir del mes de Setembre.

Les excursions eren múltiples, com per exemple:

- 13 febrer: sortida al Turó de Montal, pressupost 3,90 pts, vocal: E. Jordan.
- 13 març: (de fèmines únicament) sortida al Tagament, pressupost 3,80 pts, vocal: I. Vidal.
- 18 setembre: sortida a Olèrdola, reunió al Baixador del Passeig de Gràcia, vocal: J. Herran.

Any 1928

El 10 de gener el Consell General Ordinari es reuní al local social, amb la ratificació i nous nomenaments de la Junta, quedant:

President: R. Garcia   Sotspresident: J. Vidal
Secretari: L. Vidal   Vocal: I. Pérez

S'inicià l'edició bimensual d'una revista sobre l'excursionisme, de divulgació general al preu de 0,10 pts l'exemplar, es poden adquirir a Secretaria.

Algunes sortides d'aquell any:

- 4 i 5 agost: sortida a Sta Cristina, pressupost 6,50 pts, vocals: J. Pérez i R. Bofill
- 30 setembre: sortida a la Font del Paraigua (Masnou-Alella), pressupost 1,0 pts, vocal: Pérez
- 2 desembre: sortida a Cerdanyola des de Vallvidrera, Sant Iscle de les Feixes, Sant Medir, pressupost 0,50 pts, vocal: F. Sierra.

Pau Manzanal

Serra de les Salines (Alt Empordà)

Després de les vacances reprenem les sortides en diumenge amb un bonic recorregut per l'Alt Empordà, a cavall de Catalunya i França.

Sortim de l'Ermita de la Mare de Déu de les Salines (1.100 m) (Se'n diu així perquè es va aixecar damunt d'unes lloses on antigament es deixava la sal que consumia el bestia (saleres)) on prèviament hem esmorzat en el senzill restaurant de l'ermita, i ens dirigim, seguint un GR, cap a el Coll de Pous (1.235), un dels llocs de pas cap a França dels que fugien del feixisme. Al principi el camí puja dret, després es suavitza una mica fins a arribar al coll. Travessem la "frontera" i una mica més endavant el GR segueix per l'esquerra, pujant moderadament per una preciosa fageda. Arribem a l'encreuament amb el rètol Coll Cerdà-Montalba. Agafem el camí de l'esquerra amb senyals grogues. Passem per un trencall que a l'esquerra ens indica el Roc de Frausà i que agafarem de tornada. Seguim recte fins al coll de Sant Martí on una mica més endavant trencarem de dret per l'esquerra fins a arribar al Roc de la Campana. Acabem de pujar uns més per arribar al punt més alt (1.437) i gaudir d'una vista impressionant dels dos besants de Catalunya.

Tornem sobre els nostres passos, fins a arribar al trencall esmentat, per fer la tornada per la carena, per un camí pedregós i amb pujades i baixades una mica dificultoses (moderat). Passem pel Roc de Frausà, Roc del Comptador i arribem al Cim del Moixér, tot farcit d'antenes. Baixem uns metres per la pista fins al primer revolt, on agafem un corriol a l'esquerra que en forta baixada ens tornarà al Coll de Pous i pel mateix camí que al matí, arribem a l'Ermita on dinarem. (Compte amb el preu, la senzillesa bàsica del local enganya).

Toni Alcalà

Llargada: 8,200 km.

Desnivell acumulat: 520 m.

Temps: 4:30 h. amb parades

Dificultat: fàcil l'anada - moderat la tornada

Per saber historia de Les Salines: www.massanetdecabrenys.com/salines8.html

Treking a Kungsleden (Lapònia)

El Kungsleden o King's Trail és el camí que travessa de nord a sud la Lapònia sueca. El camí es va obrir el 1920 des d'Abisko a Kvikkjokk i actualment recorre 430 km des d'Abisko a Hemavan. Al llarg del seu traçat hi ha una bona xarxa de refugis de muntanya, alguns guardats i altres no, que ofereixen la possibilitat de veure els grans paisatges de la Lapònia.

Nosaltres vam caminar el primer tram del Kungsleden: Abisko-Nikka-luokta, un tram de 105 km que vam recórrer en cinc dies. El tren ens porta des de Kiruna a Abisko, punt d'inici de la ruta. El primer tram fins a Abiskojaure Hut transcorre a través d'un bosc baix de bedolls, i sovint el camí està arreglat amb taulons que eviten l'aigua i el fang. Dormim en un bonic refugi amb estufa de llenya, però abans cal tallar-la i anar a buscar aigua al riu... Els refugis estan equipats amb cuina i botigueta per poder comprar menjar deshidratat, llaunes, galetes i altres queviures. Els guardes són molt amables, i ens indiquen que hi ha molta neu acumulada en direcció al Tjäkta Pass i no està clar si es pot passar amb facilitat. Al vespre descobrim la sauna del refugi, una caseta situada al costat mateix del riu, i alguns valents surten corrent per tirar-se a les aigües gèlides, malgrat que ens trobem a uns 5 °C. Com uns autèntics suecs!

La segona etapa ens porta fins a Alesjaure Hut, un altre refugi magnífic amb sauna inclosa. Poc a poc anem veient més neu als flancs de les mun-

tanyes i ja comencem a mullar-nos els peus. Abans d'arribar al refugi cal creuar un petit riu a peu i a l'altra banda del llac veiem un petit poblat Sami d'estiu, que s'omple en l'època de marcatge dels rens. Una vista esplèndida des de la sauna!

La tercera etapa és una de les més llargues, però pot fer-se en dos dies. És un paisatge ampli i molt àrtic, amb molta neu a les muntanyes. El camí va pujant poc a poc cap al Tjätka Pass (1.100 m), i hem de caminar força estona sobre neu. Sortosament està trepitjada, però en alguns trams hi ha fins a 1 metre de gruix! Ens preparem uns paraneus provisionals amb cintes i plàstics, amb molt estil. Al coll hi ha una caseta d'emergència, fem un mos i algunes fotos. A l'altra vessant s'obre una vall interminable i solitària, Tjåktavagge Valley. La recorrem fins a arribar al Sälka Hut, on arribem molt cansats. Fa fred, però ens reconforta l'estufa i la sauna novament.

La quarta etapa també és llarga, però molt bonica. Seguim la mateixa vall fins al desviament cap a Kebnekaise Hut. Estem sols, el paisatge és tan gran... Veiem alguns petits ramats de rens molt a la vora, sentim la natura molt propera mentre ens passen pel costat. Arribem a Kebnekaise Hut plovent i cansats, ara sí que hem usat les capelines... El refugi ja no és com els altres, sinó molt més gran i preparat, perquè hi ha molta gent que ve per pujar el cim més alt de Suècia, el Kebnekaise (2.100 m). La previsió de temps és dolenta pels dies següents, i hi ha molta neu fins al cim. No podrem pujar-hi.

El cinquè dia el camí va baixant altre cop per un bosquet de bedolls i al voltant d'un llac fins a Nikkaluokta, punt d'arribada de la carretera. Nikkaluokta és una petita població Sami, amb algunes casetes disperses i un edifici central on es pot menjar i agafar l'autobús cap a Kiruna. Dormim en una vella caseta al costat del llac, diríem que curiosa i amb un regust soviètic, i gaudim d'un esplèndid sopar a base de bistec de ren.

Informació pràctica:

Vol Barcelona - Stockholm i Stockholm - Kiruna

Tren Kiruna - Abisko

Autobus Nikkaluokta - Kiruna

Etales:

Abisko - AbiskojaureHut 14km

Abiskojaure Hut - Akesjaure Hut 22 km

Abiskojaure Hut - Sälka 25 km

Sälka - Kebnekaise Hut 26 km

Kebnekaise Hut - Nikkaluokta 19 km

Desnivell acumulat: 1.462 m

*Judith Manzanal
Juliol 2015*

Viatge a l'Anatòlia oriental i l'alta Mesopotàmia

Durant aquest viatge, hem descobert un món turc, on no hi ha botigues de catifes, ni autobusos turístics ni ressorts de luxe (ni d'un altre tipus). L'Anatòlia sud-oriental i de l'est, l'alta-Mesopotàmia, és una altra història. Un món de camins poc explorats, en terres que van perdre el seu nom al pas dels segles, i on sempre es respira un ambient d'última frontera i es percep una sensació entre mística i exòtica.

Hem tingut un menú ric i variat. Pics abruptes, planes daurades, volcans adormits, oceans de neu, llacs infinits i ciutats i ruïnes històriques, com la bella Mardin amagada a l'ombra d'un turó entre el Tigris i l'Eufrates, la mística ciutat santa de Sanliurfa on es respira ambient 100% d'orient pròxim, Van porta d'accés a l'increïblement bell llac del mateix nom, envoltat d'altres muntanyes eternament nevades, Diyarbakir amb les seves fortes muralles de basalt i el seu component ètnic que ens transporta als basars de les mil i una nits, els brillants mosaics de Gaziantep, que ens han mostrat un món d'exquisida perfecció, Trebisonda, ciutat de nom mític a la vora del mar Negre, el monestir de Sumela, penjat des de fa segles en un penya-segat, Ani, antiga capital armènia amb les seves colpidores ruïnes envoltades de natura extrema i silenci, i la zona arqueològica i la muntanya Nemrut que coberta de neu, i coronada amb les formidables estàtues d'extintes dinasties divines i humanes, mai decep. El sud-est de Turquia acull molts tresors i pocs turistes, moltes impressions difícils d'oblidar...

Turquia és un dels països més complets i diversos del món, gràcies en gran part a la seva posició geogràfica, entre dos mars i dos continents.

És un viatge en el temps, que ens ofereix joies com Nemrut, un sorprenent mausoleu del s.I abans de Crist, amb restes d'estàtues colossals, en el punt més alt d'una cadena muntanyenca, per la qual transcorre el riu Eufrates.

Els monts Taurus, que se succeeixen paral·lels a la frontera Sud-est de Turquia i les muntanyes del Mar Negre, al nord, on es trobava l'antic regne de Trebisonda, (Trabzon) s'uneixen per formar una gegantesca serrallada muntanyenca, que delimita la frontera d'aquest país amb Armènia, on trobem el conjunt arqueològic d'Ani, esplèndides ruïnes d'una ciutat bizantina.

L'altiplà de color vermell ocre d'Erzurum, els boscos, catarates i verdes pastures de Kars i Agri, la neu que hi ha permanentment a la bíblica muntanya Ararat amb més de 5000 m, l'immens llac Van amb les seves profundes aigües blaves i església del segle X.

Els habitatges i maneres de vida varien també notablement en aquesta vasta regió, la seva llarga i turbulenta història ha deixat monuments de les diferents civilitzacions que han passat per la zona (hitites, frigis, urartus, licis, acadis, grecs, perses, romans i bizantins, entre d'altres...) els monestirs i les esglésies bizantines, els mausoleus selúcidas, els caravanserais i les elegants mesquites otomanes o les ciutadelles medievals a la part alta dels pujols...

Molts dels episodis de l'Antic Testament es van desenvolupar en Anatolia, per aquest motiu, de sempre es considerés a aquesta zona terra sagrada. L'Arca de Noé va quedar atrapada a la muntanya Ararat, Abraham va viure a Harran.

Sant Pau va néixer en Tars i va recórrer Anatolia, els apòstols van adoptar per primera vegada el

nom de cristians en la caverna de Sant Pere d'Antioquia (l'actual Antakya).

Sant Joan l'evangelista va escriure el seu evangeli a Éfeso i la Mare de Déu va passar els seus últims anys de vida a la mateixa ciutat. Les set esglésies de l'Apocalipsi van ser fundades en aquestes terres i els primers concilis ecumènics van ser organitzats en Nicea (znik), Éfeso i Calcedonia (Bitínia). Van, va ser la primera seu del patriarcat armeni al segle X i en Zeugma podem veure el museu de mosaics hel·lenístics més gran del món... Terra incognita després dels passos d'Alexandre Magne.

Arca de Noé

Itinerari

Barcelona – Istanbul – Trabzon

Trabzon – Erzurum

La ciutat de Trabzon (Trebisonda), està situada al costat del mar Negre prop del pas de Zigana, on comença la ruta que uneix la regió amb Iran fundada el 736 AC. per colons grecs.

El Monestir de Sumela està situat a la vora d'un penya-segat entre les muntanyes del Ponto a 50 km. de Trabzon amb un paisatge d'una gran bellesa. La distribució del monestir gira entorn a la cova principal, que es va convertir en església i coves adjacents amb un interior ple de valuosíssims frescs bizantins que encara conserven intensitat en els seus pigments.

Monestir de Sumela

Erzurum – Kars

Erzurum està situada a més de dos mil metres sobre el nivell del mar. Els monuments més importants són: la mesquita de Çifte Minareli (minarets bessons), la mesquita Ulu Cami, una obra mestra amb set naus i dues cúpules. La madrassa Yakutiye, amb un minaret blau, el cementiri de mausoleus celúcides, i les muralles de la ciutat.

Kars és sens dubte, una de les ciutats més pintoresques de Turquia, doncs sembla una ciutat russa enmig d'art i arquitectura típicament turca. Això és degut al fet que, entre 1878 i 1917 la ciutat va quedar en mans de Rússia. Al peu del petit altiplà es troba la Catedral de Sant Ara, o Església dels Apòstols (ara museu). Edificada al segle XI durant el regnat del rei Abas de la dinastia arménia dels Bagrátidas.

Erzurum

Kars – Ani – Dogubayazit

A 48 quilòmetres de Kars, a la frontera amb Armènia visitarem el conjunt arqueològic que formen les ruïnes d'Ani. Ani és un lloc arqueològic d'origen medieval al costat del riu Arpaçay (que exerceix de frontera natural amb Armènia) Situada en la ruta entre Anatolia i Àsia, Ani va ser un dels enclavaments estratègics més importants de la zona.

Recorrent els àrids però bells paisatges, arribarem a la ciutat de Dogubeyzit, on coneixerem el palau de Ishak Paşa, al peu de la muntanya Ararat. Podrem observar també la imponent mole de la muntanya Ararat (Ağrı Dónağı) el pic més alt de Turquia, amb 5165 m, un volcà inactiu el cim del qual es troba coberta de neus perpètuas. Està localitzat en l'extrem est de Turquia, a 16 km. a l'oest de la frontera d'Iran i a 32 km. al sud de la frontera amb Armènia.

Aquesta muntanya es considera una de les més singulars de la Terra per la seva àmplia base i la predominança de la seva silueta en el paisatge.

Ani

Dogubayazit – Van

Sortida cap al mirador de Noé, des d'on podrem observar la silueta deixada per l'Arca i la seva càrrega d'animals... La tradició cristiana interpreta del Llibre del Gènesi que és en aquest lloc de la muntanya el lloc en el qual es va posar l'Arca de Noé després del Diluvi Universal descrit en el llibre sagrat. Camí cap al llac Van, trobem la cataracta Muradiye. Descobrirem interessants enclavaments històrics que combinats amb la bellesa natural de les muntanyes Taurus, la muntanya Ararat i el llac Van formen un conjunt visualment bell. Van i la seva àrea, van ser incloses en el Patrimoni de la Humanitat per Unesco.

L'antiga Tushpa és l'actual Van, una ciutat situada a 1.700 m. d'al-

Mont Ararat

tura sobre el nivell del mar, al costat del llac que porta el seu nom, el més gran de Turquia.

El que avui és la moderna ciutat de Van va haver de reconstruir-se a partir de 1915, any en què va ser arrasada en la batalla de Van, una de les més aferrissades lluites entre armenis, russos i turcs que es va perllongar durant tres anys.

La fortalesa de Van, des d'on s'obtenen estupendes vistes sobre la ciutat i el llac i on es troba la tomba urartiana del rei Argishi a la qual s'accedeix per un camí sobre el precipici hi trobem en un costat de l'entrada a la cova una magnífica paret repleta d'escriptura cuneïforme.

Van – Tatvan

Visita de la Fortalesa urartiana de Cavustepe. Cavustepe, que data del segle VIII abans de Crist, són ruïnes, situades a la part alta d'una muntanya, amb espectaculars vistes.

Penjat sobre una roca podem observar i visitar el castell de Hosap, situat en una zona estratègica, en la carretera que uneix Turquia amb Iran (de Van a Baskale). Es tracta d'un castell kurd manat construir per Sukeyman Bey, un dels reis Mahmudi, el 1643.

A uns 45 km de Van es troba la sortida cap a l'Illa de Akdamar. Unes vistes espectaculars del llac de Van i les muntanyes nevades dels voltants i alçant-se solitària i majestuosa l'Església de la Santa Creu o de Akdamar, de forma tetralobulada, una meravellosa mostra del que és l'art sacre armeni, construïda al segle X. L'Església presenta baix relleus en pedra pels quatre costats, representant escenes bíbliques.

Església armènia d'Akdamar

Tatvan – Diyarbakir

Visita del cementiri selúcida de Ahla.

Diyarbakir, a la vora del Tigris és la capital del Kurdistan envoltada per un cinturó de 6 quilòmetres de muralles, declarades patrimoni de la humanitat per la Unesco. És famosa pel seu coure, or i plata, mesquites, basars, primitives esglésies armènia i caldea, caravanserais, hammams...

Diyarbakir – Mardin

Mardin és una localitat situada en ple cor de la "terra dels sirians". Situada en un terreny àrid es coneix com a "ciutat de pedra".

En aquesta zona tenim el primer contacte amb els sirians, comunitats cristianes que parlen en arameu, la llengua de Jesús. Mardin és la capital de la província del mateix nom, s'alça sobre les planícies del nord de Síria.

Mardin posseeix una població variada de kurds, turcs, assiris/caldeus/sirians i àrabs. La majoria dels arménis que habitaven la ciutat de Mardin van emigrar després del Genocidi de 1915. Mardin, va ser inclosa en el Patrimoni de la Humanitat per la Unesco. El Monestir de Deyrulzafaran, hàbitat dels últims monjos cristians de la zona.

Mardin – Göbekli Tepe – Harran – Sanliurfa

Göbekli Tepe és el lloc de culte religiós més antic del món descobert fins ara. El nivell d'ocupació més antic començaria cap al 9000 a. de C., i conté pilars monolítics en formes circulars.

Harran es troba en la ribera del riu Balikh, uns 38 quilòmetres al sud-est d'Urfa (la bíblica Ur) En una plana que a primera vista sembla buida i àrida, es veu un petit poble format d'unes estranyes cases de tova amb teulades còniques que semblen termiters. És l'antic Carhes que va viure un passat bastant gloriós. El culte a Sim, el déu de la Lluna, que era una de les dues creences principals en les civilitzacions de Mesopotàmia, es va iniciar i desenvolupar en aquest lloc. El gran temple de Sim que es troba en Harran, desgraciadament no ha subsistit fins als nostres dies.

Harran s'identifica amb les referències bíbliques a "la regió d'Aram", el lloc on es va instal·lar la família d'Abraham després d'abandonar Ur dels Caldeus, on va viure Job, i on va morir Terah, el pare d'Abraham.

Sanliurfa

Urfa és una de les ciutats més bella de la zona, coneguda com “La Ciutat dels Profetes”. Se la coneixia com Edesa en temps d’Alexandre Magne. Va passar a ser dominada pels selyuquíes al segle XI i durant les croades del segle XI, va estar en mans franceses. Al segle XVI, passa a formar part de l’Imperi Otomà. L’antiga ciutadella d’Urfa, és de l’època de les croades,

Sanliurfa – Perre – Nemrut – Adiyaman

La muntanya de Nemrut, és un dels grans jaciments de Turquia, desenes de grans caps escampats per la terra vermellosa. Molts ho consideren la vuitena meravella del món antic. Antíoc I va construir el seu túmul funera-

ri a la muntanya Nemrut, a una altura de 2.000 metres. El túmul circular estava fet a força de petites pedres, com un santuari adornat amb colossals divinitats, els caps de les quals arriben a mesurar fins als dos metres d’alt. Aquestes divinitats pertanyen als panteons greco-perses (Apol·lo, Tyche, Hèracles i Zeus) i a elles s’uneix la seva pròpia, aconseguint així, divinitzar-se.

Mont Nemrut

Al parc nacional de Nemrut també coneixerem les ruïnes de Arsameia, i el castell i el pont romà de Comagene.

Situat enfront de Nemrut destaca el túmul de l’Àguila negra.

Adiyaman – Zeugma – Gazi Antep

Gazi Antep, a uns sis-cents vuitanta-cinc quilòmetres al sud-oest d’Ankara, és una de les zones més fèrtils de Turquia, entre camps d’oliveres i altres cultius. Gazi Antep, és coneguda per les ruïnes de Zeugma, antiga Belkis, situada a 45 minuts de la ciutat.

La ciutat de Zeugma ja no serà possible visitar-la perquè quedarà coberta per l’aigua. El projecte utilitza les aigües dels grans rius, Eufrates i Tigris, per regar les planícies de Mesopotàmia.

El Museu de Mosaics de Zeugma, és el museu de mosaics més gran del món.

Gazi Antep – Istanbul – Barcelona

Els bufadors de Beví

Els Bufadors és un indret de gran bellesa que té un aire màgic. Grans blocs de roca coberts de molsa i amb una flora ben particular dibuixen forats o esclotxes per on surt corrent d'aire. De vegades es pot sentir com l'aire xiula al seu interior; d'aquí el nom dels Bufadors.

Aparquem a la Farga de Bebié sota el pont del tren, on hi ha espai per uns 3-4 cotxes. A l'altra banda del riu un cop passat el pont.

Comencem a l'antiga N-152 direcció Ripoll i després del revolt de la Farga, al costat d'un pal indicador surt el camí, Gr 151, que baixa fins al pont del tren i que un cop creuat, deixem la via per continuar pel GR cap a la dreta, on comença a pujar bastant dret, fins a la masia i ermita de Sant Moí.

Just després de passar Sant Moí, trobem un petit rètol que ens indica el camí a Montesquiú pel torrent de les Dous, i una mica més amunt la cruïlla on el GR gira a l'esquerra i que nosaltres deixem per continuar recte. Pugem per pista en bon estat, passem pel coll de la Bassa de la Processó i arribem a una cruïlla a l'extrem oest de la serra dels Bufadors, on podem escollir donar la volta en un sentit o un altre. Escollim el sentit antihorari, és a dir pel costat assolellat, que ens porta a passar pel coll del Beví Gros, continuem fins a la pista de Llaés, on anem cap a l'esquerra direcció Ri-

poll, fins al proper coll de Beví. Aquí deixem la pista encimentada de Llaés i agafem el camí de l'esquerra, que després de recórrer tota la carena, ens porta cap als Bufadors, ja que començant la serra per aquesta banda, estan gairebé al final de la mateixa.

Anem baixant per els Bufadors i quan s'acaben sortim a un camí, on hi ha un cartell explicatiu i on si venim al revés, cal parar atenció per no passar de llarg. Una mica més enllà trobem una altra cruïlla, però hi ha un rètol en un arbre. Anirem seguint per aquest camí que planeja, fins a la cruïlla on acaba el bucle de la serra dels Bufadors i des d'on baixarem pel mateix camí que hem pujat, fins a Sant Moí i a la Farga de Bebié, inici i final de la ruta.

Total temps caminant: 4 h.

Participació: 18 socis

*Pau Manzanal
23 Setembre 2015*

Fotos: Jaume L. Guasch

PROGRAMACIÓ SORTIDES EN DIMECRES 2016

Gener

- 13 - Serra de l'Obac
- 27 - Montserrat

Febrer

- 10 - La Mola
- 24 - Font d'Horta, pantà de Foix

Març

- 09 - Camí del tren miner, Sant Jordi de Cercs
- 30 - Montserrat

Abril

- 13 - Via Nicolau, puig de la Baga, Sant Martí del Puig (Cadí-Moixeró)
- 27 - La Ribera Salada (Solsonés)

Maig

- 11 - Muntanya de Santa Fé, Organyà
- 25 - Serrat de les Esposes, coll de Pendís (Cadí-Moixeró)

Juny

- 08 - El Montsant
- 22 - Puig de Cabrafiga, Pratedip (Baix Camp)

Juliol

- 08 - Sant Feliu de Guixols – Tossa de Mar

Setembre

- 14 / 17 - Casc de Marboré, ref. de Serradets

Octubre

- 12 - Alta Garrotxa, la vall del Bac
- 26 - Cingles de Queralt, Sant Pere de Madrona (prop de Berga)

Novembre

- 09 - Collsacabra
- 23 - La Segarra

Desembre

- Voltants d'Olot

PROGRAMACIÓ SORTIDES EN DIUMENGE 2016

Gener

---

24 - Catalunya Misteriosa (Osona):

Roques de la Bruixa, Roca del Nen, Castell de Savellana (R), Santa Magdalena de Conangla, Tavérnoles.

Febrer

---

21 - Els Sostres de l'Alt i Baix Camp (Alt i Baix Camp):

Coll del Llop (Rojals), Mola d'Estat o Dels Quatre Termes (1.120 m.), Coll de la Cova Fumada, Serra del Bosc, Coll de la Font del Dinerall, Cova del Pere, Tossal de la Baltasana (1.202 m.), Prades.

Març

---

20 - A determinar

Abril

---

24 - Castell d'hostoles - Gorgs Riera de Cogolls (La Garrotxa):

Sant Cristofol, Sant Salvador de Puig d'Alder, Castell d'Hostoles, Gorg de la Mola, Gorg La Pedrera d'En Biel, Gorg de La Plana, Gorg dels Murris, Sant Cristofol.

Maig

---

22 - Cim Salga Aguda (Berguedà):

Vilada (Pont de Climent), Coll de Tell, Sant Pere de la Portella. Font de L'Abad, Salga Aguda (1.172 m.), Coll de Tell, Pont de Climent (Vilada).

Juny

---

19 - Setcases - Puig de les Agudes (Ripollés):

Setcases, GR-11, Jaça de Baix, Jaça de les Eugues, Pla de les Bigues, Puig de les Agudes, Cabana del Bac, Setcases.

Entitat associada a:

